

Scris de PetruRomasan pe 10 februarie 2019, 18:41

Mic si negru, viitorul bate la usa

In a 13-a sambata de manifestatii a Vestelor galbene – trei luni de proteste deci –, 240 000 de francezi au fost din nou pe strazi, pe bulevarde, in pietele, in deja miticele ronds-points (intersectii de autostrada). Cifra e data de sindicatul France Police-Policiers en colère. Cifrele date de Ministerul de Interne, condus de cel mai hulit cetatean francez, dupa Emmanuel Macron, desigur, ministrul Christophe Castaner, nu mai merita citate nici cu titlu de inventar, atat de stupid manipulative si mincinoase sunt. Parca ar fi date de un guvern neocomunist de la Bucuresti. Televiziunea chineza CGTV (un CNN chinez) dadea sambata seara, 9 februarie 2019, manifestatiile Vestelor galbene de la Paris, Nisa, Toulouse, Lyon, Rouen etc. ca a doua stire in jurnalul important al zilei dupa cea despre Anul Nou chinezesc.

Tot sambata seara, principalele canale de televiziune franceze treceau sub tacere sau dadeau ca ultima stire cateva informatii sumare despre manifestatiile masive ale „perifericilor” nationali, poporul francez, cum ar veni. De necrezut cat de jos a ajuns clasa politica din Franta azi, impreuna cu intreaga medie *mainstream*, care o serveste docil ! in schimb, Russia Today in limba franceza, cu sediul in Franta, difuzata in direct pe Facebook si pe Youtube, transmitea imagini in care mii si mii de manifestanti se scurgeau, pasnici, pe strazile si bulevardele Parisului, spre Adunarea Nationala, unde totusi a fost fortata violent intrarea de niste extremisti, venind de pe bulevardul Saint-Germain si indreptandu-se spre Champ de Mars, locul final de intalnire de ieri. Cativa manifestanti care si-au pierdut un ochi au fost intervievati ieri pe RT France, in vreme ce in fata Adunarii Nationale inca un manifestant Vesta galbena si-a pierdut o mana din pricina unei grenade aruncata de fortele de ordine inarmate pana in dinti, parca de razboi. intr-adevar, dupa mai multi observatori, Franta pare a se indrepta spre un razboi civil, intr-atat ruptura dintre clasa dominanta si milioanele de francezi saraciti de euro, de globalizare, de pierderea suveranitatii in favoarea UE pare de nerezolvat.

Marea Britanie va parasii, foarte probabil, UE pe 29 martie anul curent. Fara nici un acord – un *hard Brexit*. Consecinta imediata va fi ca britanicii vor refuza sa mai achite contributiile convenite prin negocieri la bugetul UE, contributiile care vor trebui preluate in dezordine, haotic de celelalte tari membre. Cu efecte previzibile pentru bugetul UE si, mai ales, pentru bugetele nationale. Si asta pentru ca Germania si Franta le-au impus britanicilor, cu acordul proeuropenei Theresa May, un tratat inacceptabil, un *deal* de pedeapsa. Complexele si idiosincrasiiile germanilor si

francezilor fata de insulari sunt istorice si binecunoscute. Asistam la o confruntare exemplara intre democratia liberala britanica si imperiul nedemocratic, tehnocratic UE. „Cu Regatul Unit odata eliberat de Uniune, doua blocuri se vor opune. Un pol continental, inchis intr-un ordoliberalism autoritar si in stagnare demografica si culturala. in fata, o „anglosfera” compusa din Regatul Unit, Statele Unite, Canada si Australia, mult mai dinamica. Anglosfera totalizeaza mai multi locuitori decat UE si va castiga in caz de confruntare economica” (Emmanuel Todd, *Marianne*, 4 februarie 2019).

Recentul tratat germano-francez de la Aachen/Aix-la-Chapelle, tratat cu consecinte multiple pentru cele doua state si mai ales pentru cele doua popoare, pare a fi schita unui act fondator al unei noi uniuni europene, cea cu doua sau chiar cu mai multe viteze. Guvernul francez si cel german par a-i considera pe cetatenii lor egali intre ei, pe cand ceilalti europeni sunt tratati ca asociati de mana a doua sau, pentru unele tari din Est, printre care si Romania, chiar de mana a treia. Evident ca nici cetatenii francezi, nici cei germani nu au fost intrebati de un Emmanuel Macron in deriva si de o Angela Merkel la sfarsit de cariera politica, si mai ales nu au fost intrebati de oligarhiile care-i instrumentalizeaza pe acestia daca sunt de acord cu ce s-a semnat la Aachen/Aix-la-Chapelle. Tratatul este inca o proba, daca mai era nevoie, ca in Europa, azi, sub cupola constrangatoare a Uniunii Europene, democratia nu prea mai exista si a fost inlocuita de o oligarhie globala care nu se mai incurca in proceduri democratice. Dupa cei mai seriosi analisti francezi, intelegerea germano-franceza nu ar contine, in mod bizar, greu de explicat, decat avantaje pentru Germania : impartirea cu Germania a locului Frantei din Consiliul de Securitate, accesul Germaniei la arma atomica detinuta de francezi, comertul cu arme facut dimpreuna, accesul Germaniei la tarile francofone din Africa, iar in contrapartida Germania nu acorda Frantei accesul la tarile din Est pe care le are sub control economic.

Pe politicienii romani nu-i preocupa asemenea chestiuni, prea inalte si prea indepartate. Politicienii romani au intrat deja in batalia pentru Parlamentul European. Un mandat de europarlamentar pare a fi pentru un politician roman reusita maxima la care poate aspira. Salariu, pensie, Bruxelles si Strasbourg, restaurante, *moules-frites* si vin frantuzesc. Dupa merit. Pentru ca prin ei Romania isi cedeaza suveranitatea integral in favoarea celor care conduc si beneficiaza de UE. Votul lor si prezenta lor pur decorativa in Parlamentul European sunt platite in aur pentru ca valoreaza aur.

E putin probabil insa ca tratatul germano-francez sa fie aplicat vreodata. Pentru ca e din ce in ce mai evident ca revendicarile Vestelor galbene in Franta nu pot fi satisfacute decat prin iesirea Frantei din UE. Care se poate petrece mult mai repede decat se credea pana mai ieri. Cererea principala a Vestelor galbene e azi faimosul RIC – Referendumul pentru initiativa cetateneasca. Acesta presupune rescrierea Constitutiei Republicii Franceze si rezilierea mai multor tratate internationale. in primul rand e vizata apartenenta Frantei la UE.

Alegerile din mai pot sa-i aduca masiv in Parlamentul European pe eurosceptici. Desigur, cu exceptia europarlamentarilor romani, care vor continua sa voteze intr-o veselie impotriva tarii lor si in favoarea unei UE fantomatice. Si, fara indoiala, noi, romanii, putem face chiar mai mult. La sfarsitul anului, il putem realege pe Klaus Iohannis si, de ce nu, muta capitala la Sibiu ! Asta daca nu cumva s-o fi hotarat deja in birouri umbroase ca viitorul presedinte e Dacian Ciolos si ca partidul PLUS si USR vor inghiti pe nemestecate PNL si ce se mai poate inghiti pe partea dreapta.

ADRESA: <http://crct.ro/nu0d>